

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

162. An si quis in Missa recordetur alicujus peccati mortalis, teneatur illud confiteri, si absque scandalo possit Confessarium habere? Et quid est dicendum, si nondum Missa est cœpta, sed tamen iam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

extensum apponere volui. Sed certum est, ut diximus, elicto actu contritionis, posse talem Religiosum ad vitandam infamiam, & scandalum sine pravia Confessione, vel celebrare, si est Sacerdos, vel Eucharistiam sumere, si est Clericus, aut laicus.

RESOL. CLXI.

An Sacerdos, si post introitum recordetur alicujus peccati mortalis, teneatur confiteri, si sine scandalo possit?

Et notatur, quod in Missa solemnī, vulgò dicitur Cantata, si inter concionem, & cantionem Sacerdos possit confiteri, omnino obligatus est ad faciendam confessionem, si ei aliquod peccatum in mentem venerit. Ex part. 3. tract. 4. Ref. 48.

§. 1. **A**ffirmativè respondet Sylvester verb. Eucharist. q. 7. Navarrus c. 25. n. 76. Suarez in 3. p. tom. 3. disp. 66. sect. 4. Coninch de Sacram. q. 80. art. 4. dub. 1. & alij asserentes, quòd si Sacerdos post consecrationem recordetur peccati mortalis, debet elicere contritionem, & Missam prosequi; sin autem ante consecrationem, seclusa infamia, confiteatur.

2. Non reticebo tamen contrarium docere Sotum in 4. dist. 13. q. 2. art. 6. Victoriā in sum. Sacrament. num. 78. & Henriquez lib. 8. cap. 46. ubi asserit Sacerdotem Missam celebrantem, etiam si memor sit alicujus peccati ante consecrationem non esse adstrictum confiteri, quamvis hoc commodè, & sine scandalo efficere possit. Igitur in tali casu Sacerdos eliciat actum contritionis, & ob reverentiam sacrificij pergat, & ceptam Missam perficiat; sed mihi affirmativa sententia probabilior videtur.

3. Notandum est tamen cum Sylvestro loco citato, & aliis, quòd in Missa solemnī, vulgò dicitur cantata, si inter concionem, vel cantionem, Sacerdos possit confiteri, omnino obligatus erit ad hoc faciendum, si ei aliquod peccatum in mentem venerit.

RESOL. CLXII.

An si quis in Missa recordetur alicujus peccati mortalis, teneatur illud confiteri, si absque scandalo possit Confessarium habere?

Et quid est dicendum, si nondum Missa est capta, sed tamen jam Sacerdos ad Altare accessit, & tunc recordatur se non esse jejunum, vel esse excommunicatum, vel manere in lethali?

Idem est sentiendum de laico jam parato ad communicandum.

Et quid est faciendum, si consecratio cepta est, quando hec in mentem veniunt?

Et an Sacerdos teneatur premittre confessionem, si antequam inchoet Missam, existens in Altari recordetur de aliqua culpa mortali, si absque nota, & scandalo id facere possit?

Et an quando celebratur Missa solemnī cum Diacono, & Subdiacono, & occurrit Sacerdoti memoria peccati mortalis, à quo possit absolui per illum, qui Diaconi, vel Subdiaconi officio fungitur, an tunc teneatur confiteri uni ex illis?

Et quid est sentiendum, si in Capella sint tantum tales celebrans, & Minister, qui eum possit absolvere?

Et an Sacerdos peccans in actu celebrandi, teneatur confiteri tale peccatum se commississe in ipsa Missa

celebratione, si in actu peccandi habeat animum confitendi Sacerdoti sibi ut Diacono assistenti, antequam prosequatur Sacrificium? Ex part. 9. tr. 3. Refol. 7.

§. 1. **R**espondeo, quòd si nondum cepta sit consecratio & cessat periculum scandali, & mali nominis, teneris vocare Confessarium, si post inchoationem Sacrificij recordaris alicujus lethalis. Ratio est, quia illa pars Missæ ante consecrationem est valdè extrinseca Sacrificio quoad substantiam, & idèd sicut interruptitur per Concionem, ita etiam congruum est interrupti per sacramentalem Confessionem, ut corpus Dominicum digne petra tractetur, & sumatur. Si verò sit periculum mali nominis, vel scandali, vel murmurationis, sufficit, si contritus Missam prosequaris; quinimò etiam Missa nondum cepta, sed tamen ubi Sacerdos ad Altare jam accessit, & tunc recordatur, se non esse jejunum, vel se esse excommunicatum, vel manere in lethali, non tenetur ab Altari discedere, ut confiteatur, vel vocare ad Altare Confessarium, vel se exuere sacris vestibus; sed contritus ob eandem rationem celebret. Quòd si consecratio cepta sit, tunc, cessante omni scandalo, vel mali nominis suspitione, non debes interrompere Sacrificij immolationem jam ceptam, ut confitearis: quod præceptum fortius est præcepto præmittendæ post mortale Confessionis ante sumptionem; solaque hujus Sacrificij integritas censenda est justa causa differendæ post Sacrum Confessionis; licet contrarium, quoad hoc ultimum, sentiat Bonacina de Sacram. disp. 4. quest. 6. punct. 1. sub n. 15. & quoad primum plures alij. Sed nostram sententiam docet Coninch de Sacram. quest. 80. art. 4. dub. 2. num. 26. & me citato, Aversa de Sacram. Eucharist. qu. 8. sect. 6. Cardinalis de Lugo disp. 14. n. 113. Lessius in 3. part. D. Thoma, quest. 80. art. 4. dub. 2. n. 8. Et idèd non desinam hic apponere verba Joannis Vviggers, etiam in 3. part. quest. 80. art. 5. dub. 2. num. 12. ubi sic ait: [Si post consecrationem factam recordaretur Sacerdos alicujus peccati mortalis, poterit cum actu contritionis prosequi Sacrificium sine Confessione præmittendæ, etiam si absque scandalo, vel nota infamia posset confiteri, advocando Confessarium, quem habet ibi solum præsentem. Sumitur ex D. Thoma infra, quest. 83. art. 6. ad 2. & sic passim omnes tenent Doctores. Rationem reddunt: quia non decet Sacrificium substantialiter inchoatum interrompere: quia hoc ad imperfectionem ejus tendere videtur, quæ omnimodò cavenda est. Quod Tannerus disp. 5. q. 8. dub. 2. n. 38. cum Victoriâ §. 83. & Navarri cap. 25. num. 27. dicit quoque habere locum, quando facta est oblatio: imò etiam post inchoatum introitum, sic ut non teneatur Sacerdos advocare Confessarium ad Altare, ut ibi confiteatur, idque non tantum, quia incurreret aliquam infamiam notam saltem coram ministro; sed etiam quia indecorè interrupteret Sacrificium divinum, etiam si alias nullum sequeretur scandalum: quod etiam tradit Henricus lib. 8. cap. 46. num. 3. licet Suarez disp. 66. sect. 4. cum Bonaventura in 4. dist. 13. sentiat, Confessarium advocandum fore, si ante consecrationem memoria peccati mortalis occurrat, & Confessarius facile, & sine incommodo vocari possit: quod tamen parum mihi videtur probabile, saltem post oblationem factam: quia non apparet tunc fieri posse absque aliqua notabili indecentia ipsius Sacrificij. Hoc interim existimo omnino dicendum, quando celebratur Missa solemnī cum Diacono, & Subdiacono, & occurrit Sacerdoti memoria peccati mortalis, à quo possit absolui per illum, qui Diaconi, aut Subdiaconi officio fungitur,

Sup. hoc in Ref. præterita, & in Ref. seq. & supra in Ref. 147. §. 1. cursum in fine, & infra in §. 2. hujus Ref. paulo post initium, à vers. Et in terminis.

Sup. hoc prope finem, & in fine hujus §. à vers. Siquis ante, & pro parte excommunicationis in tom. 9. tr. 7. Ref. 124. ante finem §. 1.

Sup. hoc primo & secundo, in sequentibus §§ hujus Ref. & in Ref. præterita, & in Ref. seq. & supra in Ref. 147. cursum in fine.

Sup. hoc infra in §. Vn. de hujus Ref. in principio, quævis ibi pro ante consecrationem, & supra in Ref. 146. §. Sed ego paulo post initium, à vers. si tamen solus esset.

Sup. hoc in §. ult. Ref. præterita.

